

Beste mensen,

In deze dagen, in het begin van de herfst, viert het Joodse volk het Loofhuttenfeest (Sukkot). Herdacht wordt dan de tijd dat Israël zonder vaste woon- en verblijfplaats was. Het trok toen uit Egypte de woestijn in en kampeerde in tenten. Ook wordt God dan gedankt voor Zijn goede gaven, zoals de vruchtenoogst, die doet denken aan de opbrengst van het land dat overvloedig van melk en honing.

Drie grote feesten staan vermeld in het Oude Testament: Pasen, Pinksteren en Loofhuttenfeest. Pasen en Pinksteren worden door de Christenen ook gevierd, maar dan met een vernieuwde betekenis als het feest van de Opstanding en dat van de uitstorting van de Heilige Geest. De meeste Christenen vieren het Loofhuttenfeest niet. Ik denk dat het goed zou zijn er ook aandacht aan te besteden.

De Joden lezen in deze periode het boek Prediker. Een spreuk eruit is: ijdelheid der ijdelheden, alles is ijdelheid (in een oudere vertaling). Het gaat er over de vraag: wat is de zin van ons bestaan? Er is zoveel betrekkelijk en onzeker en onvoorspelbaar. Zo was het ook in het nomadenbestaan van Israël in de woestijn.

Het Joodse volk is in zijn geschiedenis vaak verjaagd en moest telkens weer ergens anders een nieuw bestaan zien op te bouwen.

Bij de Prediker komt ter sprake dat er in wisselende tijden soms totaal anders gehandeld moet worden dan gebruikelijk:

Een tijd om te planten, een tijd om te rooien. Een tijd om af te breken en een tijd om op te bouwen.

Een tijd om te huilen en een tijd om te lachen. Een tijd om stenen te verzamelen en een tijd om ze weg te werpen. Een tijd om te omhelzen en een tijd om dat niet te doen een tijd om te bewaren en een tijd om weg te werpen. Een tijd om te spreken en een tijd om te zwijgen. Wij maken vreemde tijden mee, wat vast leek te staan, lijkt nu soms onzeker. Wat altijd normaal was, is het nu niet. Het is nu beter afstand van elkaar te houden, maar dat heeft gevolgen voor de sociale verhoudingen.

Voor het volk Israël geeft dit boek de troost dat God in wisselende tijden en in een wankel bestaan toch nabij blijft en helpt staande te blijven.

Ik denk dat die boodschap niet alleen geldt voor het oude volk maar voor ons allen. Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk